

ANYWHERE
YOU
NEED

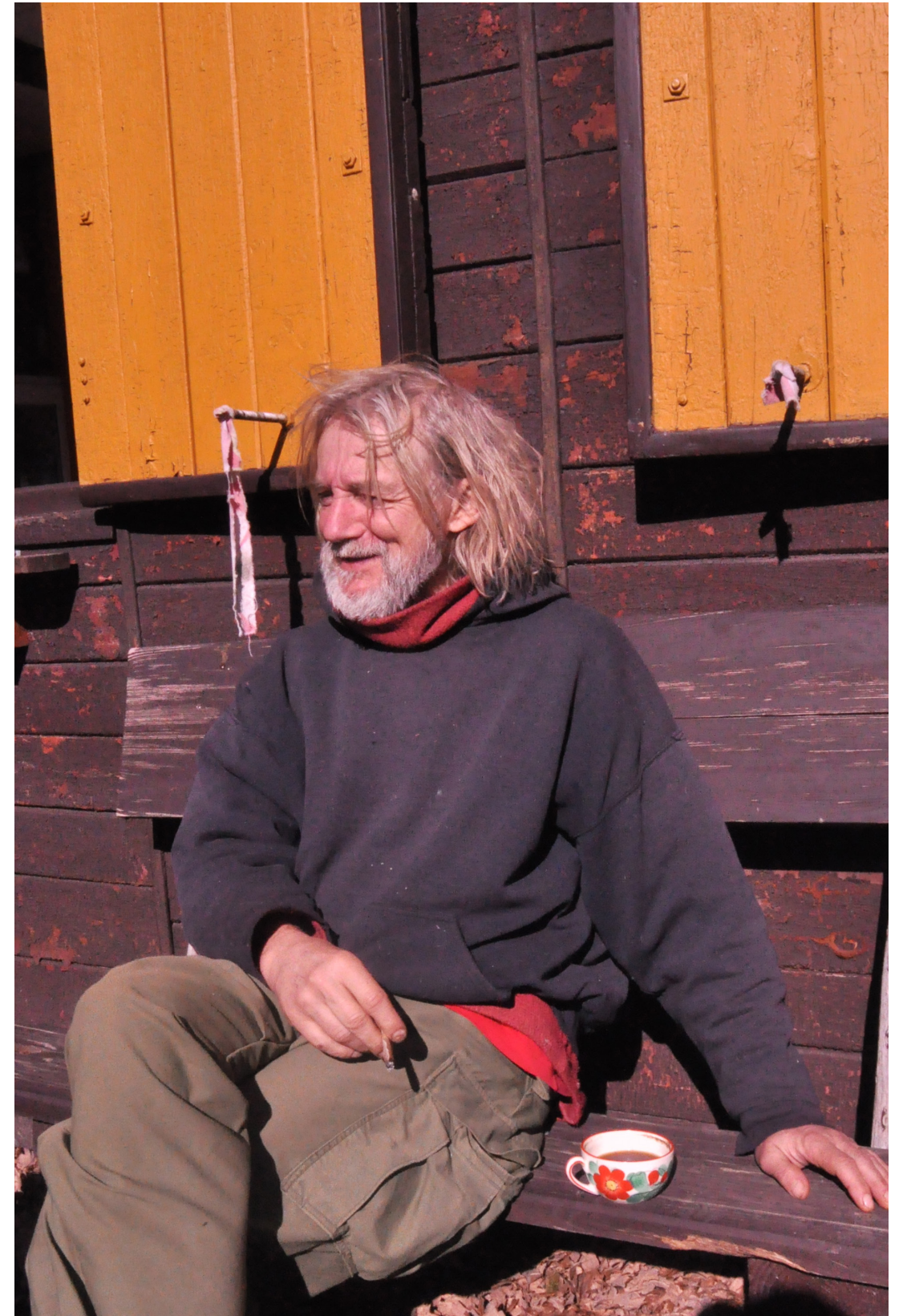

ANYWHERE YOU NEED

SKALOVÁ ROZÁLIE

ANYWHERE YOU NEED

Tato obrazová publikace ukazuje život člověka, muzikanta a trampa, který má svůj domov na čtyřech kolech a vše, co je pro něj důležité, může mít kdekoliv potřebuje. Tuto obrazovou publikaci prokládá příběh o tom, že všechno co potřebujeme k životu, nám život dá sám, že se o nás svět postará, ať budeme kdekoliv. Zkuste na chvíli zpomalit ve svých životech a inspirujte se životem tohoto muže.

KAMENÍK A MRAVENEC

Kameník dostal zakázku na velikou sochu. K práci si vybral nádherný blok kamene a čekala ho práce možná na roky. Každý den ráno vstal a šel pracovat a s majzlíkem tesal do kamene. Minuly měsíce a měsíce a když se rok chýlil ke konci, tak socha začala vypadat, že je skoro hotová, chyběli jen detaily. Kameník přešel na tu nejjemnější práci v detailech, ale co se nestalo? Kámen pukl vejpůl. Kameník nechápal, co se stalo. Přemýšlel co se stalo když pracoval na takhle krásném kameni. Začal Kámen sledovat a uprostřed kamene, ze kterého šla čerstvá puklina, byla malá bublinka o velikosti palce a v bublince byl mravenec. Když se kouknul blíž, zjistil, že mravenec tam má dokonce zrnko cukru. Nechápal, jak je tohle možné. Jak se tam mravenec dostal a jak to, že tam má i cukr, aby měl co jíst. Naštval se a říkal si: „Pane Bože. Jestli se takhle postaráš o toho mravenečka, tak se takhle musíš postarat i o mě. Co já bych pracoval.“

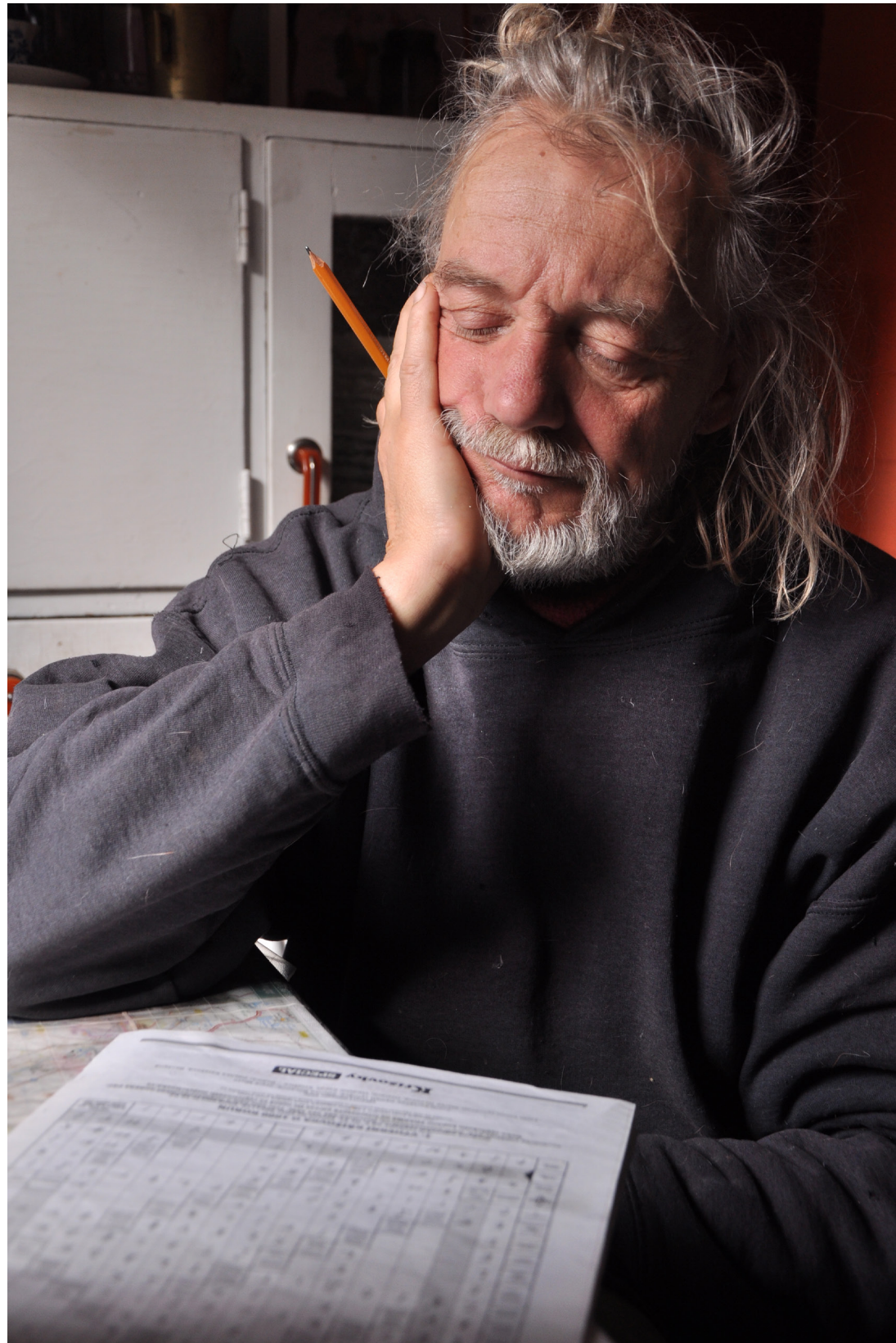
Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá.
Někde v dálce, každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá anebo tisíc mil.

Ved' mě dál cesty má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesty má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

KAMENÍK A POKLAD

Kameník přijde domů celej nabručenej. Druhý den ráno nevstává a jeho ženě je to divné, vždycky vstával do práce. Dá mu snídani a ptá se ho, proč nejde do práce a proč vstával tak pozdě? On nabručeně odpoví, aby se neptala, že prostě do práce už nepůjde. Žena si říká, že ho nechá vyklidnit, ale uběhl týden a on do práce nešel. Tak si pozve nějakého psychologa, který si s ním popovídá, aby jí poradil. Po diskuzi s kameníkem psycholog vyleze a říká jeho ženě: „To je na několik týdnů, nechte ho v klidu, ono se to zlepší.“ Uteklo několik týdnů a nic se nezměnilo. Tak pošle psychologa a příběh se opakuje. Psycholog říkal, že to je na několik týdnů a že se to zlepší, ale už je to několik měsíců a oni už skoro nemají, co jíst. Dochází jim poslední zásoby hrachu. Ale kameník říkal že do práce nepůjde, že když se bůh postaral o mravenečka tak se musí postarat i o něj.

Jednou šel do lesa na záchod, podřepne si a mezitím, co vyprazdňuje svá střeva, tak si hrabe klacíčkem v zemi a narazil na něco tvrdého. Odhrabal lupení a tam byl hrnec. Když otevřel hrnec, tak byl plný drahého kamení. On to zase přiklopí a je naštvanej. V duchu si říká: „Pane Bože, jestli mi chceš něco dát, tak mi to dones až domů, ja to nosit nikam nebudu. Postarej se o mě pořádně.“

Pajda dobře hlídá pocestný
co se nocí toulaj.
Co si radši počkaj až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích ,táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaní dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

KAMENÍK A ZLODĚJI

Kameník se vrátí domů a jeho žena na něm vidí, že je nějaký naštvaný, tak z něj tahá, co se mu stalo. A ten jí to nechtěl říct. Večer si jdou lehnout do postele, mají otevřené okno, kameník je furt nabručený a žena z něj tahá co se stalo. Pod oknem zatím čekají zloději a říkají si: „Ježíš marja tak ať už usnou.“ a čekají, aby je mohli vykrást. Mezitím žena stále naléhá na Kameníka a on už to nevydržel.

Řekl jí, že když byl na na záchodě, tak našel hrnec plný drahého kamení a poklad. Zloději zpozorněli. Žena z něj tahá, kam chodí na záchod. Kameník jí to řekl jen pod podmínkou že tam žena nepůjde. Bohužel to slyšeli zloději. Tak šli a hledali kde by poklad mohl být. Nejdřív našli Kameníkovu vykonanou potřebu, tak si mysleli, že si z nich dělá kameník srandu, že o nich určitě věděl. Ale nedá jim to a hledají dál. Nakonec našli hrnec, natěšeně ho otevřeli, ale z hrnce na ně zasyčeli hadi. Tak hrnec rychle zavřeli a řekli si: „On si z nás fakt udělal srandu, to mu nedarujem.“ Rozhodli se mu to vrátit, hrnec vytáhnou, vylezou na střechu a hodí mu to skrz střechu přímo do té místnosti, kde spí, na zem. Hrozná rána kameníka se ženou probudí. Koukají a vidí na zemi hrnec a kolem spousta drahého kamení a zlata. Kameník říká: „Vidíš, Pán ůh se postará o každého, stejně tak, jako o toho mravenečka.“

A IN DAI

HE SYST

or Body. M

